

maalet om, ad hvilken Wei Hærevisionen bedst vilde være at fremme, saa kunde Meddelelsen om, at det nye Hælovsforslag vilde medføre en Udgift af ca. $\frac{1}{2}$ Million Kroner udover det Beløb, som oprindeligt var blevet meddelt Thinget ved Lovforlagets Forelæggelse, ikke bidrage til at styrke Haabet om, at dette Lovforslag kunde træde mæglende til mellem de forskjellige Anskuelser og saaledes bevirke, at de alt store Afstande mellem disse kunde blive væsentlig formindskede. Erkjendelsen af, at der i den bestaaende Tilstand i Hæren er Mangler tilstede, som til dels ere grundede i, at flere af de Forudsætninger ikke ere gaaede i Opfyldelse, som man ved Hælovens Vedtagelse i 1867 troede at kunne gaa ud fra, og at disse Mangler, navnlig med Hensyn til Forsyningen med Befalingsmænd, i de seneste Aar ere vorede i en foruroligende Grad, begyndte imidlertid allerede ijsor at trænge frem i Thinget under dets Forhandlinger angaaende de statistiske Oplysninger om disse Forhold, som vare blevne tilveiebragte gennem et nedsat Udvalgs Arbejder. De Oplysninger, som iaar ere indhentede fra Krigsministeriet, bekræfte yderligere de antydede Manglers Tilstedeværelse og deres betenkelige Følger for Hærens Kampdygtighed, og Udvalget har derfor, trods de lidet lovende Udgifter, hvormed Forhandlingerne kunde begynde, troet at burde fortsætte sit Arbejde, i det Haab at finde en eller anden Wei, ad hvilken idetmindste de søleligste af de tilstedeværende Mangler kunde blive afhjulpne, selv om end derved mange af de Spørgsmaal, som man iøvrigt kunde ønske at se besvarede samtidig, maatte flydes tilside for først i senere Rigsdagsamlinger at faae deres endelige Afgjørelse. Udvalget blev derved naturligt henvist til saavel nøie at veie den finansielle Betydning af ethvert af de enkelte Forslag i Lovudkastet, ved hvilke der tilfuges en væsentlig Afgivelse fra de faktisk, i den nugældende Hærløvs Hjemlede Forhold, som ved en Betragtning af Begten af de Grunde, der ere anførte til Fordel for dem, at søge en Erkjendelse uledet om, hvorvidt hver enkelt af dem særlig var rettet mod en Afhjælpling af de egentlige store Mangler, eller nærmest blot maatte betragtes som Udryk for et Ønske, som Krigsbestyrelsen satte Pris paa at faae opfyldt, naar Leilighed dertil gaves.

Til en Burdering af de enkelte Forslags finansielle Betydning faaede Udvalget imidlertid tilstrækkelig Veiledning i de alt modtagne Oplysninger, og det uddad sig derfor under 19de December f. A. lignende specificerede Oerfigter som dem, der i 1873 vare blevne det dengang af Thinget nedsatte Hæudvalg meddelte, over den aarlige Beføstning saavel efter Hæloven som efter Lovudkastet for hver enkelt af Hærens taktiske Afdelinger (Bataillon, Eskadron, Bateria, Ingenieurkompagni) af Linien og af Reserven og for hver enkelt af Hærens forskjellige Baaben og Korps.

Udvalgenes Betænkninger.

Uf den Fremstilling af disse Forhold, som Udvalget den 29de Januar d. A. modtog som Svar paa ovennævnte Henvendelse (se Bilag, 2den Række Nr. 5), fremgaar det, at den Udgiftsforøgelse, som Lovudkastets Gjennemførelse aarlig vil foranledige, fordeles sig saaledes:

Paa Fodfolkets Forstærkning med c. 108,000 Kr.	
— Rytteriet med	185,000 —
— Artilleriets Linie med	543,000 —
— Artilleriets Forstærkning med	40,000 —
— Ingenieurkorpset med	30,000 —
— Generalstaben med	6,000 —
— Kubitørkorpset med	3,000 —
— Forplejningskorpset med	13,000 —
og — Lægekorpset med	26,000 —

Infanteriets Linie er derimod anslaaet til at ville koste aarlig c. 10,000 Kr. mindre efter Lovforlaget end nu, hvilket særegne Forhold hovedsagelig er begrundet i, at der — foruden en Indskrænkning af Ljenesketiden for den større Del af Fodfolkets Mandstab — tillige er foreslaaet en saa stor Tilgang af Værnepligtige til Hærens andre Baaben og til Søværnet, at der som Følge deraf har maattet forudsættes en fremtidig aarlig Rekruttilgang til Fodfolket, der er 950 Mand mindre end efter de Bestemmelser for Fordelingen af Mandstabet, som ere fastsatte i de nugældende Love for Hærens og for Søværnets Ordning.

Til en Burdering af Begten af de faglige Grunde, der tale for hvert enkelt af de i Lovudkastet fremsatte Forslag, har Udvalget været henvist dels til de Bemærkninger, der ledsage selve Lovforlaget, dels til de Oplysninger (Bilag 1ste Række Nr. 1 til 28), som Udvalget har modtaget som Besvarelser paa forskellige af det fremsatte Spørgsmaal.

Inden Udvalget gaar over til at betegne det Standpunkt, som det har troet at burde indtage saavel lige overfor Lovforlaget i det Hele som lige overfor de enkelte Dele af dette, anser det det for rigtigt at give en kort Fremstilling dels af de i Lovudkastet foreslaaede større Ændringer af den gjældende Hærløvs Bestemmelser, dels af de Grunde, som ifølge de foreliggende Oplysninger antages at have foranlediget Krigsbestyrelsen til at foreslaa disse, samt dertil at knytte nogle enkelte Bemærkninger. Fremstillingen vil for at lette Oerfigten blive gjort vaabenvis.

Fodfolket.

Fodfolket er efter den gjældende Hærorbning foruden Livgarven inddelt i 5 Brigader, hver af disse er delt i 2 Halbrigader og bestaar af 4 Linie-, 2 Reserve- og 2 Forstærkningsbatailloner. For de 20 Linie- og de 10 Reservebatailloner fastsætter Hæloven vel en noget for-